

άπαντά ὁ Περικλέτος μὲ φωνὴν ὅχι ὀλιγώτερον δέξεται, — καὶ ρίπτει μιὰ ματιὰ πέρσης τὴν κρύπτην.

Ἄμεσως ἔξεγερόνται διοικητορίζει ζωηραί· Οἱ μικροὶ θεαταὶ λαμβάνουν μάρος, κύριν τῆς ἀληθείας.

Ψέματα! λέσι φέματα!... ἐκύττηξε!... φωνάζουν πανταχόθεν.

Καὶ ἄρχεται ὁ διάλογος μεταξὺ Φασουλῆη καὶ ἄκροστηρίου: «— Τὸν εἰδάτε, παῖδιά μου; — Τὸν ἔδαμε! τὸν εἴδημε! — Μὰ εἰσθε βέβαιοι; — Βεβειότατο! »

Καὶ γκάπ! γκάπ! ὁ φεύστης Περικλέτος ξυλοφορτόνται, πρὸς μεγάλην καράν τῶν μικρῶν, οἱ ὅποιοι φωνάζουν:

— Δός του κι' ἄλλες! δός του!

Ἐνγοσταῖ, διὰ τὸ Φασουλῆης δὲν ἔχει παριμέναν δυσκολίαν καὶ τὸ ξύλον πίπτει ἀλύπτητον.

Οἱ Περικλέτος δύμας ἔκδικοιται... Κρύθεται ἀργότερα, ἀρπάζεται τὰ λεπτὰ τοῦ Φασουλῆη, καὶ ἀπὸ ὅδη πᾶν οἱ ἄλλοι. Οἱ Φασουλῆης τὸν καταδίωκει, καὶ ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀκροστηρίου του.

— Απὸ ποῦ ἔφυγες; ἔρωτά.

— Απὸ ἔκει! ἀπὸ ἔκει! φωνάζουν ἐν χρόῳ τὰ παῖδακια, καὶ δείχνουν ὅλα τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὄποιον ἔφυγε ὁ κλέπτης. Επήρχεν τὸ μέρος τοῦ αδικημένου, καὶ ἔχουν μεγάλην χαράν δί' αὐτὸν. Άλλοι φαντασθῆτε τὴν χαράν τῶν, ὅταν, μὲ τὴν βοήθειάν των πλέον, ὁ κλέπτης ἀνακαλύπτεται, συλλαμβάνεται καὶ τὶ μωρεῖται ὅπως τοῦ ἀξέιδει:

— Γκάπ-γκαύπ!.. γκάπ-γκαύπ!..

Νομίζω, μὲ τὴν ἀλήθειαν, διεσκέδασα καὶ ἔγω ὅσουν καὶ οἱ μικροὶ θεαταὶ τοῦ Φασουλῆη!

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ.

ΤΟ ΓΑΤΑΚΙ

Νιασουρίζει τὸ γατάκι
Κι' ἀπ' τὸν πόνον σπαρταρά,
Γιατί, δὲ του τὸ παιδάκι
Του τραβάει τὴν οὐρά.

Δός του, δός του, καὶ πεισμόνει
Καὶ τραβάει μ' ἀπονιά,
Μά κι' ὁ γότος πειά θυμόνει,
Μιὰ τοῦ κόδει γραντσούνικη.

Ξέφυνιζει τὸ παιδάκι
Καὶ τὸ χέρι του κρατάει...
Τρέχει, φεύγει τὸ γατάκι
Κάπου νά κρυψτή ζητάει...

Κ' ἡ μαμάκα τρομαγμένη
Τρέχει βιαστική πολύ,
Τὸ μικρὸ χεράκι δένει
Καὶ μ' ἀγάπη τὸ φιλεῖ.
Τὸ μικρὲ νά κλαίῃ παύει...
Τὸ γατάκι τὸ κακό
Ἐρχεται κι' αὐτὸ νά λάβῃ
Απ' τὰ χάδια μερτικό.

Κι' ἡ μαμάκα στὸ παιδάκι
Δίνει ὀλδρόσσα φιλιά,
Καὶ τοῦ βάζει τὸ γατάκι
Στὴ μικρή του ἀγκαλιά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ. Κ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΝΕΥΜΑ

Μεταξὺ συμμαθητῶν:

— Καὶ πώς πάσι, Νίκο, τὸ μάτι σου;
— Καλλίτερα... Οἱ Γιατρὸς μοῦ εἶπε πῶς
ἄρχει σα νά βλέψω.

— Εστάλη ώπο τοῦ Λευκοῦ Κρίνου.

— Ο Πατήρ: (δοκιμάζων τὸ κρασί.) — Χρ! βα-
φτισμένο είναι...

— Ο μικρὸς τὸν νίσιδα: — Καὶ πῶς το λένε;

— Εστάλη ώπο τῆς Σεμῆς Κόρης.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας:

— Η Δαδασκαλίσσα: — Δοιόπον, τι λέγεται

Δικαιώματον;

— Η Αγριοθιαλέττα: — Νά, ήδηρη τοῦ τυρίου.

— Βούτηλη ώπο τοῦ Βλικώνου.

τῶν κάτιωθι λέξεων καὶ συνενοῦντες καταλλήλως τὰ λοιπά, καὶ ὅτι εὔρεσκόνται σειράν, ἀποτελοῦ-
μεν γνωμικόν.

Φρούδης, Λίκνος, σκοπός, παντης, όφις,
ταΐρια, μαρέλα, στρώμα, βασιλίς, κελλίος,
κορυφή, Ἀρχαδία, εῖδωλον.

— Εστάλη ώπο τοῦ Αγριού Ελληνόντος

218. Απροσδόκητον.

Πάσιν ζήσον, καίτοι δρούζεις δύον κατέν εἶλον

μὲ τὴν γάταν, δὲν είνε γάτα;

— Εστάλη ώπο Σεπτεμβρίου Λάλων.

219. Αλκοστήχεις.

Τὸ πρώτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμέ-
νων λέξων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρί-
τον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν Βα-
σιλέας:

1, Μήτρα ζωῆς, 2, Φυσικὸν φαινόμενον, 3,

Γλυκίσμα, 4, Τιτάν, 5, Πομπής Τραγ κάς, 6,

Πηνειόν τοῦ Βλικώνου.

— Εστάλη ώπο τοῦ Εθνικοῦ Υμνού

220. Πονηρητόπιστον.

Θρ - π σ χ π - κ - ρ δ - μ λ

— Εστάλη ώπο τοῦ Χρυσού Θρόνου Μέθρα

221. Γρέφος.

ε ε 11

ε ε 11 11 φ φ

ε II ε τε φ λον φ

ε ε 11 11 φ φ

ε 11

— Εστάλη ώπο τοῦ Θεαγένους

222. ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πυρωνικῶν Σεπτεμβρίου τοῦ ρόλου 14.

138. Ροδάκινον (ρόλο, καινόν). — 139. Τά-
ρος - πάγος. — 140. Οινάδα - Ιαϊδα.

Α 142. ΠΟΣΕΙΔΩΝ (όδος,

η Α ειδών, ειδῶν, έπιπον, Διδώ,

Ρ Κ ἀ ωνός, Νέσσος.) — 143. Εἰπεν:

Μ • Εἴμαι τέρας, ἀληρῶς! *

(ὑμετέρας...) — 144. Ζη-

μίαν αἴροντας λόγον η κέρ-

δος: αισχρόν. — 145. ΚΑ-

ΤΑ ΙΣΙΣ, ΣΙΑΜ, ΣΑ-

ΡΑ (ΚΙΣΣΑ, ΑΣΙΑ, ΤΙ-

ΑΡΑ, ΑΣΜΑ). — 146. Οι φίλοι: έν-

δυστυχία φανονται.

211. Λεξιγρέφος λογοπαστικός.

Δύο μύτες χωριστές

— Εὖν πήρες δύο φορές,

— Ήνας ήρως εἰν' αὐτοῖς;

Πού θα βρής, πούλη γνωστός.

— Επειάτης ώπο τοῦ Δοξίου.

212. Στοιχειώγροφος.

Μ' ἄλλη καρδιά εἰς μαθητής τὸ Ηποτούν άφινει,

Καὶ φυσικὸν φαινόμενον εἰς πέλαγος θάγην.

— Εστάλη ώπο τοῦ Αγριενού.

213. Τονόγρεφος.

Τοῦ σωμάτου σου μέλος,

— Αν δύετοντας,

Κακὸν θά ξαχτό τέλος,

Διάτι... θά φησσ.

— Εστάλη ώπο τοῦ Εγγύλων.

214. Αναγραμματισμός.

Ηόνος εἰς σώμα η επτή Φυχή οὐδὲν μ' αναγραμ-

μένει. — Επιστολής.

Ζητῶν μικρὸν τετράποδον εύθυνος θά σχηματίσῃ.

— Εστάλη ώπο τοῦ Ιούνιου τοῦ Κάουνου

215. Τρέγωνος.

★ A ★ A ★ A

A ★ A ★ A

★ A ★ A

A ★ A

★ A

— Εστάλη ώπο τοῦ Ιούνιου τοῦ Τριχύνου.

216. Πρόσλημα.

Νὰ εύρει άριθμός, τοῦ όποιου τὸ 1/3 καὶ τὸ

σύν, 24, συγματίζει άριθμὸν υπερβανόντα

τὸν ζητούμενον κατὰ έξι μονάδας.

— Εστάλη ώπο τῆς Επιλογῆς τῶν Αυτούνων.

217. Κεκρυμμένον Γνωματικόν.

Αφαιρούντες τέσσαρα γράμματα έξι έκδοσης

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ύπο τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ως τὸ κατ' ἔξοχην παιδικὸν περιοδικὸν σύγγρα

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ
ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ήτο ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ'. (Συνέχεια).

ΜΕΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΑΤΕΡΝ

Οι Ινδοί Μαϊπούροι, οι οποίοι είναι στον τόνο των εις το χωρίον, έσχηματικάν αλλού πετούνται πελτηθή φυλήν, έκ της άποιας διέλγαι μόνον οικογένειαι απέμεναν, και αύταις σχίζουν άμιγεις. Το χωρίον, κείμενον παρό τους πρόποδας απορρώγων εκ γρανίτου βράχων, αποτελείται μόνον υπό δεκάδα καλυβών.

Έδω θά διέμενον έπ' διέλγαις ήμέρας οι ταξιδιώται, υπό τους αύτους σχέδιον δρους, υπό τους άποιους διέμεναν και είς τὴν Ατούργην. Άλλως τε ἦτο η τελεταία φορὰ καθ' ήν ήναγκάλιντο νάφισουν τὰ πλοιάριά των, διότι ἐντὸς πέντε ήμερῶν κατώρθωσαν νά διέλθουν τὸ στένον. Καὶ χωρίς νάνχαρινον τὴν ἐπαύριον, τὰ πλοιάρια ἐφρτώθησαν, ήτοι μάσθησαν και τὴν πρωίαν τῆς 19 Σεπτεμβρίου, έχηκολούθησαν τὸ ταξιδίον.

Τὴν βροχερὰν ἔκεινην ήμέραν, διαλίκος ἐπλανήθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀπειροπληθῶν νησιδίρων και τῶν σκοπέλων, οι άποιοι φράσσουν ἐδῶ τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ. Ο ἄνεμος, πνέων ἐκ δυσμῶν, δὲν ἦτο δύλου εύνοιός· ἀλλὰ καὶ βρέτος ἀντὶ τοῦ, πάλιν τὰ πλοιάρια δὲν θάδυναντο γά τὴν ἐπωρελθοῦν, ήγαγκάκησμένα κάθε τόσον γά μεταβάλλουν διεύθυντιν, διὰ νά περκάμπτουν τὰ ἐμπόδια.

Πέραν τοῦ στομίου τοῦ Σιπάπου, συνήντησαν και ἄλλο στενόν, μικρότερον αὐτό, τὸ οποίον διῆλθον ἐντὸς διέλγων ωρῶν, ἀνεύ ἐκφορτώσεως. Ο πωαδήποτε, ἔγεκα τῶν διαφόρων τούτων ἐμποδίων, τὰ πλοιάρια δὲν ἡμιόρθεσαν νά προχωρήσουν πέραν τοῦ στομίου τοῦ Βιχάδα, ὅπου ἐστάθησαν νά διανυκτερεύσουν.

Εἰς τὸ μέρος τούτο, αἱ δύο σχίζαι τοῦ ποταμοῦ παρουσίαζον ζωηροτάτην ἀγτίθει. Πρὸς ἀνατολάς, τὰ ἔδαφος εἶνε πλήρες ἐξογκωμάτων, γηλόφων και λοσίσκων και λόφων, ἐν αρμονίᾳ πρὸς τὰ ἀπώτατα βουνά, τὰ οποῖα προσεδέχοντα ἥδη τὰς τελευταίας ἀκτίνας τοῦ δύσοντος ήλιου. Πρὸς δυσμάς, ἀπεναντίας ἐξετείνοντο ἀπέραντοι πεδιάδες, διαθρεχόμεναι

ὑπὸ τῶν μελανῶν ὑδάτων τοῦ Βιχάδα, τὰ οποῖα ἔρχονται ἀπὸ τοὺς ἡλίους τῆς Κολομβίας και πλουτίζουν σημάντικάς την κοίτην τοῦ Ὀρενόκου.

Μάνα γαντὶς ιπρόσδερος ἐκεῖνος ὁ χροκόδειλος, ποὺ ἐπετάχθη ἔπειτα ἀπὸ τὸν ποταμόν! . . . "Αθυσος τὸ ἀνοικτὸν τοῦ στόμα! και πέδους πρέπει νά ἔχῃ καταπῆ, διὰ νά εἶναι ἔτοι φυσικώμενη ή κοιλιά του!..

Ο βαρώνος Μυγχάουζεν, διασημος πειρηγῆτης και... φένας η, διγενεῖται, διότι ἀπάτην δίους του τους συντέρφους, δώδεκα τὸν ἀριθμὸν. Άλλ' αὐτὸς, λέγει, ἐγὼ ωσεις διότι ἐκρύψθηκε τὸν καλά, ὥστε ὁ χροκόδειλος δὲν κατώθισε νά τους ἀνακαλίψῃ.

Νά δύομε τώρα ἀντί το κατορθώσουν οι φίλοι της Διαπλάσεως.

Δηλωσεις. Αι Μαγικ. Η Εικόνες υπάγονται εις τὸν Διαγώνιον σμὸν τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων.

πρὸ τοῦ τέρματος τοῦ ταξιδίου. "Ἐπρεπε δὲ νά ἔχουν ὑπ' ἔψι, διότι ἀπὸ τοῦ Αγίου Φερνάνδου τοὺς ἔχωρίζαν ἀκόμη ἔκατὸν τριάκοντα ἔως ἔκατον τεσσαράκοντα χιλιόμετρα. "

Τέλος; τὴν 18 Σεπτεμβρίου, τὸ ἀπόγευμα, τὰ τρία πλοιάρια ἐφύσταν εις τὸ χωρίον, ἀκόλουθαντα τὴν ἀριστερὴν ὁρῆν τοῦ ποταμοῦ, ἐπὶ τῆς ἀποίας κείται. Ο Βαλδές και οι σύντροφοι του ἐτήρησαν τὸν λόγον των, διότι ἐντὸς πέντε ήμερῶν κατώρθωσαν νά διέλθουν τὸ στένον. Καὶ χωρίς νάνχαρινον τὴν ἐπαύριον, τὰ πλοιάρια ἐφρτώθησαν, ήτοι μάσθησαν και τὴν πρωίαν τῆς 19 Σεπτεμβρίου, ἐχηκολούθησαν τὸ ταξιδίον.

Τὴν βροχερὰν ἔκεινην ήμέραν, διαλίκος ἐπλανήθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀπειροπληθῶν νησιδίρων και τῶν σκοπέλων, οι άποιοι φράσσουν ἐδῶ τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ. Ο ἄνεμος, πνέων ἐκ δυσμῶν, δὲν ἦτο δύλου εύνοιός· ἀλλὰ καὶ βρέτος ἀντὶ τοῦ, πάλιν τὰ πλοιάρια δὲν θάδυναντο γά τὴν ἐπωρελθοῦν, ήγαγκάκησμένα κάθε τόσον γά μεταβάλλουν διεύθυντιν, διὰ νά περκάμπτουν τὰ ἐμπόδια.

Αγαπητέ μου Ιάκωβε, ἡρχίστε τὸ οπούργειον τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσεως μᾶς ἐπεφόρτισεν, ἀν δὲν ἀπατῶματ, μὲ κάποιαν ἐπιστήμονικὴν ἀποστολὴν ἐδῶ εἰς τὸν Ορενόκον. . .

Τί θέλεις γά εἶπες; ἡρώησεν ὁ Ιάκωβος Ελλώκ, ἐκπληγτος διὰ τὸ προσίμιον τοῦτο.

Θέλω γά σ' ἐρωτήσω: ή ἀποστολὴ αὐτὴ ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τὸν Ορενόκον;

Τὸν Ορενόκον και τοὺς παραποτάμους του.

Τότε λοιπόν, διὰ νά εἶπω τὸ πρᾶγμα διότι νομίζω διότι παραμελούμεν πάρως τοὺς παραποτάμους, ἀφότου αγχωρήσαμεν ἀπὸ τὴν Ούρβαναν. . .

Νομίζεις;

Εἰπέ μου σύ, ἀγαπητέ μου φίλε. Αγεπλεύσαμεν τὸν Σονχαπούρην, τὸν Παραρούμαν και τὸν Παργουάζαν τῆς δεξιᾶς ὅχθης; . . .

Δέντο πιστεύω.

Εἰσήλθημεν εἰς τὸν Μέταν τῆς ἀριστερᾶς ὅχθης, τὸν Μέταν αὐτόν,

ὅποῖς εἶναι ἔνας ἀπὸ τοὺς σημαντικῶτερούς παραποτάμους τοῦ θαυμασίου Ὁρενόκου;

"Ο Ιάκωβος Ελλώκ ἀνέμενε νά ἔγειρη ἡ συζήτησις μεταξὺ τῶν γεωγράφων περὶ τοῦ Βιχάδα, σπουδαῖον και τούτου παραποτάμου, ὁ οποῖος εἰμπορεῖ νά ἔγειρη ἀξιωσίες, διότι τοῦλάχιστον ὁ Γουαδίαρης ήτο ἀταβάπος." Άλλα δὲν συνέθησε. Οι ιερεῖς καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν,

— Αὐτὲς τὸν Σίποπον;

— Τὸν παρημελήσαμεν.

— Καὶ τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί σχίζεις, διάλειμπος;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην ἀφέλειαν;

— Διατί τὸν Βιχάδαν;

— Επίσης παρελείψαμεν δύλα μας τὰ καθηκόντα πρὸς τὸν Βιχάδαν.

— Καὶ το λέγεις μὲ τόσην

